

temma animetile tarwitakse, ja kes oskab ka teisi selle ameti peäle juhhatada ja valmistada. Et nüüd Lutherus pühha kirja tohtri aunimme olli sanud, arwas temma ka omma kohhus ollewad, pühha kirja eest kosta, ning sedda kus ial tarwis läks, ristirahwale kulusutada ning arraselletada.

Sepärrast ep olnud temma mitte wait, kui 1517mal aastal üks munk senna liina tulli, ja hakkas patrude andeksandmisse kirjajad, mis Roma liinast olli sanud, rahha pärrast arwalikkust müüma — üks hirmus jummalafartmotta kaup, mis läbbi kurjateggiattele keif woimust kätte pakkuti, sest et neile döldi sedda wisi: Te patto ni paljo kui ial tahhad, maks aga rahha kõrwa, siis kurjast tööst ep olle luggu, se antakse rahha makso pärrast Jummalalt andeks! Ei Lutherusse wagga meel ei sallind sesuggust illeannetust nähha, mis keif õnnistust inimesse kdest püdis ärrapetta; sest et Õnnis:

teggia ütles Matteusse Ewangeliummi 16mas peatükis:

„Mis kasso on inimesesest sest, kui tems
„ma keif se mailma kassuks saaks, aga
„ga omma hingele kahjo teeks? ehk
„mis lunnastamisse hinda woib inime
„menne anda omma hinge eest?“

Tödsist kahhetsemist ning pattustöödmist lähehäs tarwis, kui tahhad armo lota, agga mitte rahhamaksmist. Lutherus, kui oskav pühha kirja tohter, panni warmalt 95 sanna kirja ja kulusas neid arwalikkust. Mendes moistis temma pühha kirja tunnistust möda, sedda ennenimmetud kurja kaupa hukka, ja kutsus peäleki keif õppetud mehhed wälja, et tulleksid sedda asja läbbikatsuma ja suud suud wasto temmaga waitlema, et saaks nähha, kelle pole oigus ja tödde wi maks piddid jama. Tullid siis ka teiste suurte kolide õppetud mehhed temmaga waitlema, agga et tohter Lutherus toetas ilka pühha kirja sannade peäle, teised jälle en: